

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз П 10/2025
11.09.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Тајане Вуковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Гордане Којић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у привредно казненом поступку против окривљеног правног лица “МВВ SPEED” d.o.o Valjevo и окривљеног одговорног лица АА, због привредног преступа из члана 325. став 1. тачка 2) и став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 707/25 од 16.07.2025. године, поднетом против правноснажних решења Привредног суда у Ваљеву Пк 184/23 од 03.01.2025. године и Пк 184/23 од 20.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 11.09.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца КТЗ 707/25 од 16.07.2025. године, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Привредног суда у Ваљеву Пк 184/23 од 03.01.2025. године и Пк 184/23 од 20.03.2025. године и предмет **ВРАЋА** Привредном суду у Ваљеву на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Привредног суда у Ваљеву Пк 184/23 од 03.01.2025. године, I ставом изреке, окривљеном правног лица “МВВ SPEED” d.o.o Valjevo и окривљеном одговорном лицу АА, досуђени су трошкови поступка на име одбране од стране браниоца у укупном износу од 303.750,00 динара и то на име приступа браниоца на три одржана и два неодржана главна претреса, који трошкови падају на терет буџетских средстава суда. У ставу II, одбијен је, као неоснован, захтев браниоца окривљених за исплату трошкова поступка за износ преко досуђеног до траженог износа од 456.850,00 динара, а ставом III, наложено је рачуноводству суда да по правноснажности решења исплати трошкове у укупном износу од 303.750,00 динара на рачун браниоца окривљених, адвоката Игора Ерцега, који је означен у изреци решења.

Решењем Привредног суда у Ваљеву Пк 184/23 од 20.03.2025. године, I ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба окривљеног правног лица “МВВ SPEED” d.o.o Valjevo и окривљеног одговорног лица АА изјављена против првостепеног решења. У

ставу II, одбијен је, као неоснован, захтев окривљеног правног лица “MBB SPEED” d.o.o Valjevo и окривљеног одговорног лица AA за накнаду трошкова кривичног поступка на име састава жалбе, у износу од 67.500,00 динара.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је Врховни јавни тужиоца КТЗ 707/25 од 16.07.2025. године, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев за заштиту законитости и укине побијана решења.

Врховни суд је поступајући у смислу члана 56. Закона о привредним преступима („Службени гласник РС“, бр. 101/2005) доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца браниоцу окривљених, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца је основан.

Основано се поднетим захтевом Врховног јавног тужиоца указује да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) и 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Из списка предмета произилази да је пресудом Привредног суда у Ваљево Пк 184/23 од 18.10.2024. године према окривљеном правном лицу “MBB SPEED” d.o.o Valjevo и окривљеном одговорном лицу AA одбијена оптужба да су извршили привредни преступ из члана 325. став 1. тачка 2) и став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Одлучујући о захтеву браниоца окривљених, адвоката Игора Ерцега, за накнаду трошкова поступка, Привредни суд у Ваљево, донео је решење Пк 184/23 од 03.01.2025. године, којим су окривљенима досуђени трошкови поступка у укупном износу од 303.750,00 динара, док је захтев одбијен као неоснован за износ преко досуђеног до траженог износа од 456.850,00 динара. У образложењу решења наведено је да окривљенима припада право на исплату накнаде трошкова поступка у досуђеном износу, и то на име приступа браниоца окривљених на три главна претреса у износу од по 49.500 динара, увећано за 50%, као и на име приступа на два неодржана главна претреса у износу од 27.000,00 динара, увећано за 50%, док браниоцу окривљених, поред осталог не припада право на исплату накнаде трошкова поступка, на име накнаде путних трошкова браниоца, јер исти не представљају нужне трошкове, с обзиром да су окривљени могли ангажовати адвоката са подручја седишта суда. Исти став заузео је и другостепени суд и решењем Пк 184/23 од 20.03.2025. године, поред осталог, одбио као неосновану жалбу браниоца изјављену против првостепеног решења.

Одредбом члана 56. Закона о привредним преступима предвиђено је да се ако одредбама овог закона није другачије одређено, у поступку за привредне преступе сходно примењују одредбе Закона о кривичном поступку, између осталог, о трошковима кривичног поступка (чл. 95 -101), и о захтеву за заштиту законитости (чл.419-424). Из наведеног произилази да се у поступку за привредне преступе примењују одредбе Законика о кривичном поступку „Службени лист СРЈ“ бр. 70/01, 68/02) и „Службени гласник РС“ бр. 58/04 ... 72/09-у даљем тексту раније важећи“ ЗКП.

Одредбом закона 155. Важећег Закона о привредним преступима прописано је да ће се у поступку за привредне преступе примењивати сходно прописи о накнади трошкова у кривичном поступку.

Одредбом члана 265. став 1. важећег ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи ће се у решењу односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. до 6. тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда. Наведене одредбе садржи и раније важећи ЗКП-чл. 197. и чл.193.).

Чланом 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, прописано је да су странка или надлежни орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 8. исте Тарифе прописано да адвокату припада накнада за стварне трошкове који су били потребни за обављање поверених му послова, а чланом 9. исте Тарифе између осталог је прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз, накнада за смештај, накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије.

Имајући у виду све наведено, као и цитиране законске одредбе, по налажењу овог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца истиче да су побијана решења донета уз повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, јер трошкови поступка на име нужних издатака браниоца, у ситуацији када је према окривљенима одбијена оптужба, треба да падну на терет буџетских средстава, а не да исте сносе окривљени.

У вези са тим, Врховни суд налази, да је погрешан став Привредног суда у Ваљево да окривљенима не припада накнада трошкова поступка које су имали на име нужних издатака браниоца – путних трошкова на релацији Нови Сад – Ваљево – Нови Сад, са образложењем да су окривљени могли да ангажују браниоца из Ваљева и да у конкретном случају путни трошкови браниоца не представљају нужне издатке, а што је у супротности са одредбом члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, којим чланом је прописано да адвокату припада накнада за одсуствовање из адвокатске канцеларије и за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег

бензина по пређеном километру, као и трошкови путарине, када обавља послове изван седишта адвокатске канцеларије као што је овде случај.

Сходно наведеном, Врховни суд у смислу члана 56. Закона о привредним преступима налази да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези члана 261. став 2. тачка 7) и 265. став 1. ЗКП, у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на које се основано указује захтевом за заштиту законитости Врховног јавног тужиоца, из ког разлога је усвојио захтев за заштиту законитости и одлучио као у изреци пресуде, односно укинуо побијана решења и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање да би у складу са примедбама изнетим у овој пресуди донео правилну, јасну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић